

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.622 van 25 mei 2000
in de zaak A. 68.411/VII-13.847.**

In zake : de b.v.b.a. Garage VAN DE WATER EN ZONEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. KERSEMANS en J. SURMONT,
kantoor houdende te TURNHOUT,
Merodelei 112

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

Johan VAN GORP,
wonende te KASTERLEE,
Mgr. Cardijnstraat 10

verzoekers in tussenkomst :

1. Constant HENDRICKX,
2. Maria PAEPEN,
wonende te KASTERLEE,
Nachtegaalstraat 16.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. Garage VAN DE WATER EN ZONEN op 4 april 1996
heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het
besluit van 8 februari 1996 van de bestendige deputatie
van de provincieraad van Antwerpen waarbij de beroepen
die werden ingediend tegen het besluit van 4 september
1995 van het college van burgemeester en schepenen van
de gemeente Kasterlee houdende het verlenen aan de ver-
zoekende partij van de milieuvergunning tot het her-
nieuwen en veranderen van een garage met herstelwerk-
plaats te Kasterlee, Mgr. Cardijnstraat 9, gegrond
worden verklaard, het beroepen besluit opgeheven en de
vergunning geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 65.319 van 18 maart 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op het arrest nr. 78.703 van 11 februari 1999 waarbij het verzoek tot tussenkomst van Constant HENDRICKX en Maria PAEPEN wordt afgewezen, de debatten worden heropend en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 17 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. SURMONT die, in eigen naam en loco advocaat E. KERSEMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat in het tussenarrest nr. 78.703 reeds werd gewezen dat de memorie van antwoord uit de debatten wordt geweerd;

2. Gegrondheid van het beroep

2.1. Eerste middel, eerste en tweede onderdeel

2.1.1. Overwegende dat het eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 50, 1°, c, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), en van artikel 19bis, § 3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunnings-decreet);

Overwegende dat de verzoekende partij in het **eerste onderdeel** van het middel aanvoert dat de termijn waarover de verwerende partij beschikte om de ontvanke-lijkheid van het beroep na te gaan, veertien dagen bedraagt vanaf het einde van de periode van bekend-making, dat in deze die periode verstreek op 9 oktober 1995, en dat de verwerende partij slechts op 27 oktober 1995 aan de verzoekende partij een kopie van het beroep-schrift ingediend door het echtpaar HENDRICKX-PAEPEN heeft bezorgd, hetgeen buiten de voorgeschreven termijn is; dat de verzoekende partij er op wijst dat de bepalingen van artikel 50, 1°, c, van Vlarem I substantieel zijn;

Overwegende dat het tweede onderdeel van het eerste middel als volgt is ontwikkeld :

"Overwegende dat artikel 19bis, §3 van het Milieu-vergunningsdecreet voorziet dat bij het beroepschrift een bewijs van betaling van dossiertaks dient te worden gevoegd.

Dat indien het bewijs van betaling niet bij het beroepschrift is gevoegd, de indiener van het beroep bedoeld bewijs vooralsnog kan toevoegen binnen de veertien dagen na verzending van een aangetekend schrijven waarbij wordt meegedeeld dat het bewijs van betaling niet is toegevoegd, zulks op straffe van onontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de gecombineerde lezing van bedoeld artikel 19bis met artikel 50 VLAREM I, noopt tot de conclusie dat het toezenden van het bewijs van betaling van de dossiertaks in elk geval dient te gebeuren binnen de termijn van veertien dagen (vanaf het einde van de periode van bekendmaking) waarover de Bestendige Deputatie beschikt om uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van het beroep.

Dat waar de termijn voor de Bestendige Deputatie om uitspraak te doen over de ontvankelijkheid van het beroep verstreek op 23 oktober 1995, het bewijs van betaling van dossiertaks door het echtpaar HENDRICKX-PAEPEN slechts werd overgemaakt op 24 oktober 1995 en ontvangen op de Bestendige Deputatie op 26 oktober 1996 (sic) (...).

Overwegende dat het bewijs van betaling van de dossiertaks laattijdig werd bijgebracht, zodat het beroep van HENDRICKX-PAEPEN van rechtswege onontvankelijk is.

Dat de echtgenoten HENDRICKX-PAEPEN dit volledig aan zichzelf te danken hebben, nu zij hebben gewacht om beroep in te dienen tot drie dagen voor het verstrijken van de beroepstermijn";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord en in haar laatste memorie nog stelt dat het niet bijvoegen bij het beroepschrift van het betalingsbewijs geen element van (on)ontvankelijkheid, doch wel van volledigheid is, en dat de verwerende partij het beroep van het echtpaar HENDRICKX-PAEPEN "oorspronkelijk" onontvankelijk had moeten verklaren en hiervan kennis had moeten geven aan de verzoekende partij binnen de voorgeschreven termijn; dat dezelfde partij nog verwijst naar de memorie van toelichting bij het desbetreffende decreet :

"Dit betekent dat de bijkomende kans die gegeven kan worden aan de beroepsindieners moet beperkt blijven tot een vrij korte periode die de normale afhandeling van het beroep niet in het gedrang brengt (Gedr. St. Vl. R., 1993-94, nr. 415/1, 18-19)";

2.1.2. Overwegende dat beide onderdelen van het middel samen dienen te worden onderzocht;

2.1.2.1. Overwegende dat artikel 50, 1°, c, van Vlarem I luidt als volgt :

"c) wordt het beroep ontvankelijk bevonden, dan wordt de indiener van het beroep door de Bestendige Deputatie van de provincieraad of de in sub a) vermelde gemachtigde ambtenaar binnen veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking bedoeld in artikel 31 hiervan per ter post aangetekend schrijven in kennis gesteld; in zoverre het beroep niet door de exploitant is ingediend, wordt deze laatste binnen dezelfde termijn door voormelde Deputatie of gemachtigde ambtenaar per ter post aangetekend schrijven kennis gegeven van het ontvankelijk beroep";

Overwegende dat artikel 19bis, § 3, van het milieuvergunningsdecreet het bedrag van de dossiertaks vaststelt;

Overwegende dat artikel 19bis, § 4, van hetzelfde decreet, luidt als volgt :

"§ 4. Een bewijs van betaling van voormelde dossiertaks moet worden gevoegd bij de vergunningsaanvraag op het beroepschrift.

Het niet bijvoegen van het bewijs van volledige betaling van de overeenkomstig onderhavig artikel verschuldigde dossiertaks bij de milieuvergunningsaanvraag heeft van rechtswege de onvolledigheid van bedoelde vergunningsaanvraag tot gevolg.

Ingeval, in strijd met het eerste lid, het bewijs van betaling van de verschuldigde dossiertaks niet bij het beroepschrift is gevoegd, wordt de indiener van het beroep hiervan in kennis gesteld bij ter post aangetekend schrijven. Indien de indiener van het beroep binnen een termijn van 14 kalenderdagen na verzending van voormelde kennisgeving het vereiste bewijs van de volledige betaling van de verschuldigde dossiertaks niet heeft toegevoegd aan zijn eerder

ingediend beroepschrift, wordt dit beroep van rechtswege onontvankelijk";

2.1.2.2. Overwegende dat de volgende feiten blijken uit het administratief dossier :

- de periode van bekendmaking van het beroepen collegebesluit liep van 8 september tot 9 oktober 1995;
- op 15 september 1995 werd door de verwerende partij een beroepschrift van de tussenkomende partij ontvangen;
- op 28 september 1995 werd de verzoekende partij er door de verwerende partij van verwittigd dat voormeld beroep van de tussenkomende partij ontvankelijk en volledig werd bevonden;
- op 5 oktober 1995 werd door het echtpaar HENDRICKX-PAEPEN beroep ingesteld;
- als antwoord op een schrijven van 12 oktober 1995 van de verwerende partij stuurde de raadsman van voornoemd echtpaar op 24 oktober 1995 -d.i. binnen de daartoe door artikel 19bis, § 4, derde lid, van het milieuvergunningsdecreet voorgeschreven termijn- het bewijs van betaling van de dossiertaks naar die partij;
- op 27 oktober 1995 -d.i. vier dagen buiten de door Vlarem I voorgeschreven termijn- werd aan de verzoekende partij een kopie van dat laatste beroepschrift betekend;

2.1.2.3. Overwegende dat, in strijd met wat de verzoekende partij stelt, zoals hierboven werd vermeld, het bewijs van de dossiertaks binnen de door het milieuvergunningsdecreet daartoe bepaalde termijn werd overgezonden, zodat het desbetreffende beroep geenszins "van rechtswege onontvankelijk" was;

2.1.2.4. Overwegende dat voornoemd artikel 19bis, § 4, van het milieuvergunningsdecreet in zijn huidige versie werd ingevoegd bij artikel 47, § 2, van het decreet van 22 december 1993, houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994; dat evenwel nagelaten werd artikel 50, 1°, c), van Vlarem I af te stemmen op de nieuwe decreetsbepaling; dat dit nochtans nodig is, want, wanneer toepassing wordt gemaakt van de mogelijkheid vervat in voormelde decreetsbepaling, kan het gebeuren dat de kennisgeving van het alsnog ontvankelijk bevonden beroep niet meer kan plaats vinden binnen de termijn van veertien dagen na het verstrijken van de bekendmakingsperiode;

2.1.2.5. Overwegende dat die anomalie niet voor gevolg mag hebben dat de exploitant, niet-beroepsindieners, aan wie geen fout kan worden aangewreven -het zijn immers de indieners van het beroep die de initiële verplichting hebben om het betalingsbewijs van de dossiertaks bij hun beroepschrift te voegen- gedurende onbepaalde tijd in het ongewisse blijft over het lot van zijn in eerste aanleg verkregen vergunning op grond van de vaststelling dat het beroep voorlopig niet ontvankelijk werd bevonden louter wegens het niet bijvoegen bij het beroepschrift van het betalingsbewijs van de dossiertaks, terwijl artikel 50, 1°, c), juist tot doel heeft de exploitant binnen een precies bepaalde termijn uitsluitel te bieden over het al dan niet definitieve karakter van de in eerste aanleg verkregen vergunning;

2.1.2.6. Overwegende dat, in acht genomen het hiervoren overwogene, in het geval dat een beroep ingediend tegen een in eerste aanleg verleende vergunning, zoals te dezen, op het bijvoegen van het betalingsbewijs van de dossiertaks na, volledig was, een samenlezing van de in het geding zijnde decretale en reglementaire bepalingen, gekoppeld aan het beginsel van behoorlijk bestuur, de verwerende partij er in beginsel

toe verplicht om zolang die anomalie blijft bestaan, de exploitant binnen de in artikel 50, 1°, c), van Vlarem I opgelegde termijn ervan op de hoogte te brengen dat tegen de verleende vergunning administratief beroep werd ingesteld en dat op grond van artikel 19bis, § 4, van het milieuvergunningsdecreet een bijkomende termijn voor het overleggen van het betalingsbewijs van de dossier-taks werd toegekend, alsmede om hem een afschrift van het beroepschrift te betekenen; dat tot hier dus met het standpunt van de verzoekende partij, zoals voornamelijk verwoord in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie kan worden meegegaan en moet worden vastgesteld dat de desbetreffende wijziging aan het milieuvergunningsdecreet op zichzelf de termijn bedoeld in artikel 50, 1°, c), van Vlarem I niet verlengt;

2.1.2.7. Overwegende evenwel dat in deze zaak uit het onder punt 2.1.2.2 gegeven feitenrelaas blijkt dat de verzoekende partij sedert 29 september 1995 ervan op de hoogte was dat tegen haar in eerste aanleg bekomen vergunning beroep was aangetekend door de tussenkomende partij, zodat zij toen reeds wist dat haar in eerste aanleg verkregen vergunning niet definitief was; dat dit betekent dat het belangrijkste doel van de desbetreffende, inderdaad substantiële, Vlarem I-bepaling bereikt was; dat het feit dat het beroep van het echtpaar HENDRICKX-PAEPEN enkele dagen na het verstrijken van de door Vlarem I voorgeschreven termijn aan de verzoekende partij werd betekend in de gegeven omstandigheden het belang van de verzoekende partij waarvoor de bedoelde Vlarem I-bepaling is bedoeld, en de rechtszekerheid, geenszins heeft geschaad; dat de middelonderdelen derhalve niet opgaan;

2.2. Eerste middel, derde onderdeel

Overwegende dat dit onderdeel vertrekt van het uitgangspunt dat "derhalve" -d.w.z. gelet op de eerste twee onderdelen van het middel- de verwerende partij ten onrechte rekening heeft gehouden met het beroep van het echtpaar HENDRICKX-PAEPEN; dat evenwel hierboven is gebleken dat dit niet ten onrechte is gebeurd, vermits dit beroep wel degelijk ontvankelijk was; dat het onderdeel bijgevolg ongegrond is ;

2.3. Derde middel

2.3.1. Overwegende dat het derde middel als volgt is geformuleerd :

"Derde middel : bevoegdheidsoverschrijding en machtsafwendings

Overwegende dat de weigering hoofdzakelijk is gesteund op volgende overwegingen :

'Overwegende dat de gevraagde uitbreiding met de opslag van autowrakken het woonmilieu stoort doordat de plaats waar de wrakken worden opgeslagen, ingesloten is tussen de tuinen van de omwonenden; dat dergelijke activiteit de goede aanleg van het gebied in het gedrang brengt';

'dat de thans gevraagde verandering een aanzienlijke uitbreiding in oppervlakte betreft zodat de inrichting nog steeds als hinderlijk voor de omgeving te beschouwen is';

Overwegende dat de gevraagde opslag voor autowrakken een klasse 3 activiteit betreft.

Dat krachtens artikel 2 VLAREM I enkel het College van Burgemeester en Schepenen bevoegd is om uitspraak te doen over een klasse 3 activiteit.

Overwegende dat in de mate waarin de weigering mede gebaseerd werd op het storend element van de opslagplaats voor autowrakken, het bestreden besluit is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding en machtsafwendings.

Dat de beoogde activiteiten die betrekking hebben op de uitbreiding (in oppervlakte), eveneens hoofdzakelijk klasse 3 activiteiten zijn, zoals bijvoorbeeld de inrichting voor het wassen van voertuigen.

Overwegende dat het bestreden besluit, door te steunen op de overweging dat de beoogde uitbreiding van die aard is dat de inrichting nog steeds als hinderlijk zou moeten beschouwd worden, derhalve aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding";

2.3.2. Overwegende dat het middel niet betwist dat het bestreden besluit betrekking heeft op een milieuvergunning voor het veranderen en hernieuwen van een garage met herstelwerkplaats en dat de werkplaats tot klasse 2 behoort; dat bijgevolg, met toepassing van artikel 9, § 4, van het milieuvergunningsdecreet, terecht de procedure geldend voor klasse 2 werd toegepast; dat bijgevolg de verwerende partij wel degelijk bevoegd was om alle onderdelen, dus ook deze die, afzonderlijk beschouwd, tot klasse 3 behoren, van de aangevraagde inrichting te toetsen aan onder meer de stedenbouwkundige regelen; dat het middel bijgevolg ongegrond is;

2.4. Vierde middel

2.4.1. Overwegende dat het vierde middel als volgt luidt :

"Vierde middel : schending van het proportionaliteitsbeginsel, machtsafwending en schending van de motiveringsplicht

Eerste onderdeel

Overwegende dat elke administratieve beslissing moet beantwoorden aan het proportionaliteitsbeginsel.

Dat in casu dient te worden vastgesteld dat het nadeel dat door de beslissing wordt toegebracht aan verzoekende partij, abnormaal zwaar is en niet in verhouding staat met het voordeel dat uit deze beslissing zou kunnen voortvloeien en het doel van de milieureglementering.

Overwegende dat uit de gunstige adviezen van de diverse instanties blijkt dat de hinder voor het milieu tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, mits het opleggen van bijzondere voorwaarden.

Dat de Provinciale Milieuvergunningscommissie gunstig heeft geadviseerd, en enkel als aanvullende voorwaarde heeft gesteld dat er in de garage niet mag gewerkt worden met openstaande poort.

Dat de Afdeling Milieuvergunningen heeft besloten tot bevestiging van de beslissing in eerste aanleg mits het opleggen van dezelfde hierboven vermelde voorwaarde.

Dat het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Infrastructuur gunstig advies heeft verleend op voorwaarde dat een regularisatieaanvraag zou worden

ingediend, en slechts ongunstig advies heeft verleend voor de spuitcabine, waarvan moet worden opgemerkt dat deze zelfs niet meer werd aangevraagd door verzoekende partij.

Dat het Advies van de Vlaamse Milieumaatschappij gunstig was en deze instantie voorstelde het plaatsen van een olie- en vetafscheider op te leggen.

Dat de opmerkingen van de OVAM betrekking hebben op hinder in het verleden en de opslag van auto-wrakken (welke een klasse 3 inrichting is).

Overwegende dat derhalve op basis van bovenvermelde adviezen dient te worden vastgesteld dat de hinder voor mens en milieu tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, mits het opleggen van bijzondere exploitatievoorwaarden, zoals trouwens is gebeurd in de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen.

Dat door de weigering van de vergunning de Bestendige Deputatie aan verzoekende partij een onevenredig nadeel heeft berokkend, waardoor het proportionaliteitsbeginsel is geschonden en het bestreden besluit is aangetast door machtsafwending.

Tweede onderdeel

Overwegende dat krachtens de bepalingen van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, elke administratieve rechtshandeling afdoende moet gemotiveerd zijn.

Dat in casu dient te worden vastgesteld dat het bestreden besluit niet (afdoende) motiveert waarom de gunstige adviezen van de verschillende instanties niet zouden moeten gevolgd worden en de hinder niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt door het opleggen van bijzondere voorwaarden.

Dat het bestreden besluit de motiveringsplicht schendt.

Derde onderdeel

Overwegende dat in het bestreden besluit wordt gesteld :

'Overwegende dat aan de exploitant niet nogmaals een in de tijd beperkte vergunning kan verleend worden om hem nogmaals de gelegenheid te bieden een andere vestigingsplaats te zoeken (...)' ;

Dat de overheid die in beroep uitspraak doet over een milieuvergunningsaanvraag niet bevoegd is om te bepalen dat de vergunning op de bestaande locatie niet meer verlengd kan worden na een bepaalde datum, nu zij zodoende de beoordelings- en beslissingsbevoegdheid van de in eerste aanleg oordelende instantie met betrekking tot een eventuele toekomstige vergunningsaanvraag beperkt (R.v.St.,

nr. 50.366, 24 november 1994, N.V. DE BRUYN (ten gronde)).

Overwegende dat het bestreden besluit derhalve is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding";

Overwegende dat de memorie van wederantwoord en de laatste memorie van de verzoekende partij enerzijds een herhaling inhouden van het middel, en anderzijds een aantal nieuwe elementen bevatten, die evenwel een nieuwe adstructie van het middel zijn welke in het inleidend verzoekschrift had kunnen en moeten gebeuren;

2.4.2.1. Overwegende, ten aanzien van de eerste twee onderdelen van het middel, dat een weigering van een milieuvergunning omdat de bevoegde overheid terecht oordeelt dat die vergunning een onaanvaardbare hinder voor mens en leefmilieu teweeg zal brengen, geen inbreuk op het "proportionaliteitsbeginsel" kan inhouden, omdat in dergelijk geval geen vergunning mag worden verleend, ongeacht de gebeurlijk zeer zware repercussies daarvan in hoofde van de aanvrager van de vergunning;

Overwegende dat de bestreden weigering steunt op de volgende motivering :

"Overwegende dat de gevraagde uitbreiding met de opslag van autowrakken het woonmilieu stoort doordat de plaats waar de wrakken worden opgeslagen, ingesloten is tussen de tuinen van de omwonenden; dat dergelijke activiteit de goede aanleg van het gebied in het gedrang brengt;

Overwegende dat enkel perceel sectie G, nr. 415w4 reeds vergund werd bij besluit van de Bestendige Deputatie van 30 mei 1991 (ref. 2/56.913f2) waarbij vergunning werd verleend aan de BVBA Garage VAN DE WATER & Zonen tot het in bedrijf houden en uitbreiden van een autoherstelwerkplaats voor een termijn verstrijkend op 30 mei 1996;

Overwegende dat de oude perceelnummers in de aanvraag 415h4 en 415y4 vervangen zijn door de volgende nieuwe nummers : 415m5 en 415n5; dat de aanvraag derhalve de toevoeging betreft met de perceelnummers 415r4, 415b2, 415m5 en 415n5 en het bedrijf hierdoor een aanzienlijke uitbreiding in oppervlakte beoogt;

(...)

Overwegende dat bij besluit van de Bestendige Deputatie dd. 30 mei 1991 (ref. 2/56.931f2) de vergunning voor het verder in bedrijf houden en uitbreiden van een autoherstelwerkplaats slechts voor een beperkte termijn van 5 jaar werd verleend om de exploitant de mogelijkheid te bieden uit te kijken naar een meer geschikte vestigingsplaats; dat toen reeds werd vastgesteld dat, gelet op de omvang van het bedrijf, de aard van de activiteiten en de ligging t.o.v. de talrijke woningen in een verkeers-arme straat (met verkeershinder tot gevolg), de normale burenlust overschreden werd;

Overwegende dat meermaals klachten door buurtbewoners werden ingediend bij de politie, rijkswacht en de gemeentelijke milieudienst inzake het niet-respecteren van de normale werkuren, geurhinder, morsen van afvalolie e.d.;

Overwegende dat de door de exploitant uitgevoerde aanpassingen onvoldoende garantie bieden dat de normale burenlust tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden; dat de thans gevraagde verandering een aanzienlijke uitbreiding in oppervlakte betreft zodat de inrichting nog steeds als hinderlijk voor de omgeving te beschouwen is;

Overwegende dat aan de exploitant niet nogmaals een in tijd beperkte vergunning kan verleend worden om hem nogmaals de gelegenheid te bieden een andere vestigingsplaats te zoeken of om te bewijzen dat de hinder van de inrichting t.o.v. de omgeving tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden";

Overwegende dat deze redengeving afdoende duidelijk maakt waarom, in weerwil van sommige voorwaardelijk gunstige adviezen, de verwerende partij van oordeel was de vergunning niet te kunnen verlenen, ook niet mits het opleggen van bijzondere voorwaarden; dat de verzoekende partij met haar betoog niet aantoonde dat die motivering inhoudelijk kennelijk onredelijk is;

2.4.2.2. Overwegende, wat het derde onderdeel van het middel betreft, dat de door de verzoekende partij geciteerde overweging een overtollig motief verwoordt; dat bovendien de overheid hoe dan ook niet vermogen een -weze het tijdelijke- vergunning te verlenen, wanneer die vergunning voor de omwonenden en het leefmilieu een onaanvaardbare hinder teweegbrengt;

2.4.2.3. Overwegende dat het middel bijgevolg in geen zijner onderdelen gegrond is;

2.5. Vijfde middel

2.5.1. Overwegende dat het middel als volgt is geadstrueerd :

"Vijfde middel : gemis aan de rechtens vereiste feitelijke grondslag

Overwegende dat in het bestreden besluit wordt gesteld dat er hinder zou zijn die niet tot een aanvaardbaar niveau zou kunnen worden beperkt.

Dat hierbij wordt verwezen naar het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 30 mei 1991, waarbij destijds zou zijn vastgesteld dat de normale burenhinder werd overschreden. Dat dient te worden opgemerkt dat de Bestendige Deputatie de vergunning (met uitzondering van de spuitcabine) heeft verleend en van oordeel was dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau kon worden beperkt. Dat destijds trouwens geen van de omwonenden hoger beroep heeft ingesteld.

Dat verder enkel wordt gesteld, zonder enige vorm van bewijs, dat in het verleden hinder zou hebben plaatsgevonden.

Dat in het bestreden besluit niet wordt aangegeven, laat staan aangetoond dat er hic et nunc actuele hinder zou zijn, en het besluit derhalve feitelijke grondslag mist.

Overwegende dat dient te worden opgemerkt dat slechts één buur de weigering van de vergunning heeft gevraagd. Dat de heer VAN GORP slechts heeft gevraagd dat bijkomende voorwaarden zouden worden opgelegd";

Overwegende dat de memorie van wederantwoord en de laatste memorie van de verzoekende partij enerzijds een herhaling inhouden van het middel, en anderzijds een aantal nieuwe elementen bevatten, die evenwel een nieuwe adstructie van het middel zijn welke in het inleidend verzoekschrift had kunnen en moeten gebeuren;

2.5.2. Overwegende dat het middel niet betwist dat de vorige vergunning door de bestendige deputatie werd verleend voor een tot vijf jaar beperkte termijn om de exploitant toe te laten zijn inrichting te herlocaliseren; dat bij de bespreking van het vierde middel reeds werd gewezen dat de motivering van het bestreden besluit rechtens aanvaardbaar is; dat gelet op die motivering niet kan worden gesteld dat dit besluit niet aangeeft dat er "actueel" hinder aanwezig is; dat bijgevolg ook niet is aangetoond dat dat besluit "derhalve" feitelijke grondslag mist; dat zowel het echtpaar HENDRICKX-PAEPEN als de tussenkomenende partij administratief beroep hebben ingesteld tegen de in eerste aanleg verleende vergunning; dat het overigens niet relevant is hoeveel administratieve beroepen werden ingediend; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De bij arrest nr. 65.319 van 18 maart 1997 bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt opgeheven.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst van Constant HENDRICKX en Maria PAEPEN, bepaald op zesduizend frank, komen ten hunnen laste, ieder voor de helft.

De kosten van de tussenkomst van Johan VAN GORP, bepaald op drieduizend frank, komen ten zijnen laste.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig mei tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.